

vet i Samfundet, som det i Ægteskab fødte. Hvis vore Kvinder drage den rette Lære deraf, knyttes der ikke saa mange letsindige Ægteskabsforbindelser, som der stiftes nu.

Jeg kunde, som sagt, ønske, at det foreliggende Lovforslag blev ændret ikke alene med Hensyn til visse væsentlige Bestemmelser, men ogsaa med Hensyn til Enkeltheder vedrørende Administrationen af Loven. I § 5 tales der om, hvorledes Mødrene skulle have de Beløb, de skulle have til Underhold for sig eller for deres Barn. Det foreslaas da for Københavns Vedkommende, at de skulle have det ved Kommunens Kasse, og at de udenfor København skulle have det hos Politimesteren. Jeg vil meget anbefale det kommende Udvalg at forandre dette sidste. Der er ikke megen Mening i, at disse Kvinder skulle henvende sig til Politimesteren eller vel i Regelen til Politiassistenten for at faa disse Bidrag. At lade en Kvinde begive sig ind paa Politistationen for at hæve Underholdsbidrag, synes mig er uanstændigt. Jeg ved af Erfaring, at den Maalestok, som det Publikum, der færdes indenfor Politilokalerne, anlægger paa disse Kvinder, er af den Beskaffenhed, at de næsten alle føle sig generede ved at skulle henvende sig til Politiet. Der er mange udmærkede Politimænd her i Landet, og der er vistnok ogsaa adskillige, der søge at gøre Adgangen til Politilokalerne for disse Kvinder saa ugenert, som det er muligt, men der er ogsaa nogle slemme Politimænd i dette Land. Jeg kender adskillige — og ærede Medlemmer kunne sikkert let supplere Antallet — ledende Mænd indenfor Politiet, endog Politimestre, der, hvis de bleve undersøgte paa Sindsygeanstalter, øjeblikkelig vilde blive befundne egnede til paa Livstid at være indenfor en saadan Anstalts Mure. Jeg vil sige, at hvis en Kvinde var tvungen — det er hun heldigvis ikke — til at hæve sit Bidrag hos en Politimaand som f. Eks. Politiinspektør Henrik Madsen her i København, vilde jeg beklage vedkommende Kvinde meget stærkt. Jeg har en Gang været i det Tilfælde . . .

Formanden: Det, som det ærede Medlem nu er inde paa at tale om, er for personligt mod udenforstaaende, og ligger desuden udenfor den foreliggende Sag.

Sabroe: Saa skal jeg kun udtale Ønsket om, at man kom bort fra, at disse Kvinder skulle henvende sig til Politi-

mestrene og Politiassistenterne. Det skal ikke være paa Politiets Kontor, at de skulle hæve deres Penge, men et eller andet Sted, hvor de ere fri for en større eller mindre Mængdes Blikke. Der er i den kommunale Administration sysselsat saa mange forskellige Mænd, at man sikkert let kan finde en dertil egnet Mand, til hvem disse Kvinder kunne henvende sig.

I øvrigt var det min Hensigt med de Bemærkninger, jeg vilde have gjort om den vedkommende Politimaand, at gøre opmærksom paa, hvor lidet Hensyn mange Politimænd vise den — jeg vil ikke sige Ordre men — Tale, som den højtærede Justitsminister i sin Tid holdt her, og hvori han sagde, at han skulde love, at for Fremtiden skulde de Herrer Politimestre og Politimænd være klare over, at de ikke sades som Smaakonger rundt om i Jurisdiktionerne. Var dette ikke Ordene, var det i alt Fald Meningen.

Barnets Ret er det væsentlige, og det foreliggende Forslag fremhæver ogsaa, at det har været det bestemmende for den højtærede Minister og de Mænd og Kvinder, der have været hans Raadgivere i denne Sag; men jeg vil haabe, at det kommende Udvalg end yderligere vil søge at sikre Barnets Ret og bl. a. sørge for, at man i alle tvivlsomme Tilfælde sikrer Barnet en Værg og en Opdragelse. Det skulde ikke gerne komme dertil, at det blev en Forretning for Kvinder at føde Børn udenfor Ægteskab. Det vil kun forekomme forholdsvis i Undtagelsestilfælde. Men i alle disse enkelte Tilfælde maa Samfundet sikre sig, at Barnet faar en forsvarlig Opdragelse. Som Stillingen for Øjeblikket er for Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab og have en rig Fader, er det vistnok en tvivlsom Fremtid, de gaa i Møde. Det er nemlig ofte Tilfældet, at disse Mødre, naar de faa et stort Underholdsbidrag, komme ind paa Glidebanen, undlade at bestille noget og forkæle deres Børn. Det er slem, at Børn mishandles af deres Forældre, men det er næsten værre, at de forkæles. Thi deri maa jeg give det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) og det ærede Medlem for Slagelse (Lange) Ret, at det ikke altid er saa rart at være en rig Mands Barn, nemlig at være Barn af rige Forældre, der forkæle deres Børn, og som lære dem, at Arbejde er en Uting. Men i den Forbindelse vil jeg sige til det ærede Medlem for Horsens, at hvis det virkelig er saa farligt at være født i et rigt Hjem, hvis de rige Børn have al mulig Udsigt til at gaa til Grunde, netop fordi de ere rige